

[POCHYLAJĄCY SIĘ *part praes act*

N sg m pochylający się.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

Odchylający się od pionu (o starej budowli); przen [czym (= z powodu czego)]: Tymi łowy iásnie nam Pan znác dawa/ iż przed przyściem oštátecznym iego/ Kościoł Boży iuż nieiáko záftárzáły/ á pomáluchnu [...] ludzkimi fię przyfádami y náukámi práwie pochyláiący/ przez prawdziwe Ewánieliey świętey przepowiedánie [...] miał być [...] ku pierwłzey łczyrości á profłtości Apóftolłkiey przywrocony *GrzegŻarnPos 1597 7 (Linde)*.

Cf **POCHYLAĆ SIĘ**

SBu